1843. N°. 89.

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 7 November.

De GOUVERNEUR der Provincie *DRENTHE*, belangt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de eerste aanvullings kohieren der personele belasting, dienst 1843, van de gemeenten *Assen*, *Balde*, *Norg*, *Gieten*, *Gasselte*, *Borger*, *Smilde*, *Beilen*, *Westerbork*, *Dalen* en *Sleen*, en het 2de aanvullings kohier van gemelde belasting en dienstjaar van de gemeente *Norg*, voorzien van de bij de Wet voorgeschrevene formaliteiten, door tusschenkomst van den Arrondissements-Inspecteur, de betrokkene Controleurs en de Gemeente-Besturen, aan de Ontvangers ter invordering zijn toegezonden, en dat elk belastingschuldige gehouden is, de som voor welke hij ten kohiere is gebracht, binnen de bij de wet bepaalde termijnen, in handen des Ontvangers met de invordering belast, te kwijten, bij gebreke waaromtrent bij dwangt zal worden genoodzaakt.

Tevens strekt tot narigt van diegenen, welke vermeenen gegronde redenen van klagte tegen hunne aanslagen in voormelde kohieren te hebben, dat zij hunne reclames deswege, en des verkiezende, door tusschenkomst van den betrokken Controleur, doch gerigt aan Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, en voorzien van de verlangde Kijlagen, kunnen indienen voor de op den laatsten dag der maand, volgende op den dag van afhandiging der aan de Gemeente-Besturen gedaan, en dus op geene reclames zal kunnen worden gedisponeerd, welke *na* dien tijd mogten worden ingeleverd.

Assen, *den* 31 *October* 1843.

De Gouverneur voornoemd,
VAN RANDWIJCK.

LONDEN, 2 *Nov.* Het gerechtelijk onderzoek der daartoe benoemde commissie naar de woelingen der Rebecca's in Zuid-Wales is afgeloopen. Nadat bijna al de aangeklaagden hunne deelneming daaraan bekend hadden, zijn *John Hughes*, een der hoofdaanvoerders, tot 20jarige verbanning, *David Jones* en *John Hugh* tot 7jarige verbanning veroordeeld; anderen zijn met opsluiting voor een jaar of eene ligte geldboete vrijgekomen. Eene zoo vertreffende rustverstoring, als waaraan deze lieden schuldig zijn, is er te zacht dan te streng gestraft.

PARIJS, 2 *Nov.* De hertog van Nemours heeft eergister de koninklijke tabaksfabrijk bezocht, welke jaarlijks ruim 100 millioen fr. aan de schatkist oplevert, daar 't gebruik van tabak hierlande steeds toeneemt. Proeven van tabakteelt in Algerie en Corsika, zijn zoo goed geslaagd, dat men binnen weinige jaren vandaar een deel van den tabak hoopt te trekken, die men uit vreemde landen ontboden dient. De hertog van Nemours gaat eerstdags naar Londen, vergezeld van de hertoging naar men zegt, aldaar ook koningin Victoria, die hij tijdens haar bezoek te Eu niet ontmoet heeft, te bezoeken. — Een Fransch blad meldt, dat sedert eenigen tijd, op last van den Paus, te Rome in 't Vatikaan dagelijks een ministerieel raad wordt, waarbij Kardinaal O'Connell aan 't hoofd is geplaatst, om den Paus aan te bevelen. Anderen verzekeren, dat 't Engelsch Bewind door Oostenrijksche bemiddeling den Paus heeft trachten over te halen, om denzelfs invloed in Ierland tot herstel der rust aan te wenden, dat de Paus zich niet hebben willen verklaren tegen de afschaffing der Iersche R. Catholijken wegtenemen, als 't eenige middel tot herstel der ruste alaan. Mehemet Ali Pacha, de gouverneur van Egypte, heeft zich onderworpen aan de onderkoning van Egypte, waar hij zijne onderworpenheid, als vazal stadhouder des [illegible] betuigde, en [illegible] tinge van 200,000 harde piasters, verklaard.

Op den Allerheiligendag, ongeveer 12 uren middags, terwijl de groote klok der kerk *Notre Dame* te Parijs geluid werd, ging de kleine [illegible] de ontzettende klomp ijzer heeft drie verdiepingen doorboord, 3 leden zijn daardoor gekwetst. — De koning van Griekenland heeft een manifest afgekondigd, dat na 't waarnemen en goedkeuren der constitutionele instellingen, die ZM. noodig acht voor 't welzijn van Griekenland, Hij vurig wenscht die met orde en rust te zien tot stand komen. — Sarragossa en Leon hebben zich onderworpen aan 't Madridsch Bewind; Barcelona en Girona worden nog belegerd; Vigo in Galicie is in opstand gekomen en heeft eene centrale junta benoemd na de verdrijving der troepen.

's HAGE 3 *Nov.* Zes onderofficieren-volontairs van onderscheiden corpsen zullen eerstdags naar Curhaven vertrekken, om daar te worden geplaatst à la suite van 't bataillon jagers, en voorts op de Curaçaosche eilanden werkzaam te zijn bij de verdere aankweeking van de nopal-plant, waarop de cochenille leeft, van de aloë en witte moerbeziboom, waarvan de teelt aldaar aanmerkelijk een goeden uitslag belooft. — Van de in 1840

door de Regering tot peoplneming naar Java gezonden kameelen, zijn verscheiden gestorven aan eene longziekte, waaraan die dieren zoo algemeen onderworpen schijnen, dat men wanhoopt ze op Java te naturaliseren. — De te Amsterdam opgerigte *Commissie tot verkwekkelijkheid van [illegible]*, heeft door vrijwillige bijdragen reeds ƒ 61,730.97½ ontvangen. — De graaf van Nassau vertrekt eerstdaags naar Berlijn, om na een kort verblijf alaar herwaarts terugtekeren. Prinses *Albert* van Pruissen wordt eerstdaags uit Italie te Berlijn terug verwacht; Hdr gezondheid heeft zich niet zoo verbeterd, als men van de baden en 't klimaat van Italie verwachtte. — De postkar rijdende van Haarlem naar den Helder, is 30 pl. van den rijweg in 't N. Hollandsch kanaal gestorte postiljon en paard zijn verdronken; een passagier is gered; de paketten zijn doornat maar ongeschonden uit het water gehaald. Bij Koninklijk besl. van 19 October is de inrigting der Kon. Milit. akademie te Breda gewijzigd en eenige bedieningen en leeraarsplaatsen bij dezelve gesupprimeerd; de sterkte der akademie is afgeschaft, en 't getal zijpaarden tot 20 verminderd.

Op een buitengoed nabij Dresden is half Oct. een onderlinge en stoute diefstal gepleegd. Een man drong in huis, overviel op den trap de dochter des eigenaars, wierp haar neer, en sneed haar met éene snede haar lang en fraai haar af, waarmede hij zich verwijderde; eene premie van 200 rthrs is op de ontdekking uitgeloofd, maar dusver vergeefs.

De hertog van Nassau, die dikwijls van Biberich naar Bingen overtrekt, scheepte zich voor eenige dagen [illegible] in, op zijn kleine Biebricher jagt van Biberich naar Rudesheim en hield zelf 't roer. De Rudesheimer schippers, 't gevaar ziende, waaraan hun vorst zich blootstelde, volgden hem in hunne bootjes op kleinen afstand. Midden op den Rijn sloeg 't vaartuig om, maar de hertog greep de giek en hield zich boven tot de schippers hem redden. De dikwijls roekeloze vorst heeft dusverre geene nadeelige gevolgen van 't ongeval ondervonden.

't Weekblad van 't Regt keurt het af, dat v. *Stens* vier dagen vóór zijn dood onderrigt is van de afwijzing van zijn verzoek om gratie, daar zulks in Frankrijk kort vóór de executie plaats heeft; dat men hem alvorens den ladder te beklimmen, zijne schoenen heeft doen uittrekken; dat hij tevoet naar de strafplaats is geleid, daar dit een en ander, zonder bij de wet voorgeschreven te zijn, de straf verzwaart. Het begrijpt niet, waarom alleen in de herv. kerken gebeden van den terdoodveroordeelden zijn gedaan, en niet, zoo als onder de Fransche overheersching, ook de andere gezindheden daartoe zijn aangeschreven. Ook moest ook, beweert dat blad, niet aan de willekeur van den Insp.-Gen. overgelaten worden, 't lijk korter of langer aan den galg te laten hangen.

Assen, 6 Nov. [illegible] heeft bij continuatie benoemd tot burgemeester der gemeente Eelde mr *H. Tonckens*, en der gemeente Zuidwolde *J. L. Nijsingh*.

In het *Tijdschrift voor Nijverheid* leest men eene belangrijke verhandeling van den hr *v. d. Boon Mesch*, over *'t Nederlandsch fabrijkwezen*, waarin onder meer voorkomt: »Een der oorzaken van 't kwijnen [illegible] vallen van eenige deelen van ons fabrijkwezen, is eene algemeene en zorgelooze onverschilligheid, of het binnen- of buitenlandsche goederen zijn, en eene te algemeen doorgedrongene zucht voor 't uitlandsche en minachting voor 't vaderlandsche, zoodat men naauwelijks aan eene vergelijking, veel minder aan eene onpartijdige vergelijking denkt: hoewel het ook, bij 't lievendigst voornemen, om ons fabrijkwezen voortestaan, dikwerf onmogelijk is, over de afkomst in 't zekere onderrigt te worden.

»Gemis aan wetenschappelijke beginselen, onkunde betreffende den aard en de eigenschappen der stoffen, die men gebruiken moet, en aangaande de geaardheid der te verrigten bewerkingen, zijn insgelijks onder de oorzaken te stellen, waardoor sommige fabrijken kwijnen, waardoor men geene eigene verbeteringen en vereenvoudigingen uitdenkt, of de vorderingen in buitenlandsche fabrijken gemaakt, hier niet kan invoeren; waardoor een deel van 't fabrijkwezen op een lossen grond staat, die meer en meer onder de voeten wegzinkt. En dit gebrek aan kennis der natuur-, werktuig- en scheikunde oefent niet alleen zijn nadeeligen invloed op de inrigtingen van hen, die haar missen; maar ook andere fabrijken, die de hulp en medewerking van anderen noodig hebben, deelen daarin, en worden in haar vooruitgang belemmerd en vertraagd. Als men 't geheel en den schakel, waardoor 't een aan 't ander verbonden is, overziet, dan bemerkt men terstond, dat de noodlottige gevolgen dezer onkunde zich over 't geheele vaderland en dezelfs voornaamste bestaanmiddelen verspreiden. Het is onnoodig, 't gezegde over 't gebrek aan kennis te staven door voorbeelden, die mij eene 17jarige ondervinding aan de hand geeft, daar in eene gehouden vergadering van eenige fabrijkanten, waarin over de belangen van 't fabrijkwezen gehandeld werd, als eene voornaame oorzaak van den achteruitgang, met algemeene toestemming, werd aangewezen de lage trap van kennis in werktuig- en scheikunde. Vele der fabrijkanten, met wie ik persoonlijk bekend ben, en voor wie ik geene der mij opgedragen onderzoekingen heb ten einde gebragt, hebben mij steeds betuigd, dat gebrek aan kennis der scheikunde eene der hoofdoorzaken was, waarom men niet vorderde, en dat zij hoe langer hoe meer de behoefte daaraan insagen en dagelijks gevoelden.

»De gemakkelijke verkrijgbaarheid en de minst mogelijke kostbaarheid der verschillende brandstoffen zijn onder de vermogendste middelen te tellen, om 't fabrijkwezen optebouwen. Hierdoor worden de onkos-

tan der fabrijkmatige bewerkingen en zelfs de steenkolenen, die ook van de brandstoffen afhangen, zoo verminderd; terwijl zij in een tegengesteld geval duurder door zeer verzwaard en de prijzen der fabrijkaten veel te hoog worden. Sommige deelen van ons fabrijkwezen worden bijzonder door de kostbaarheid der brandstoffen zeer gedrukt, en elke maatregel, die strekken kan, om haar te verminderen, strekt tot bevordering der fabrijken. De toestand van werkplaatsen, waarin groote vuren dagelijks branden, en die in de nabijheid van de bronnen der brandstoffen geplaatst zijn, in en buiten ons Vaderland, kunnen de waarheid van 't gezegde bevestigen. Hoe meer men derhalve langs allerlei wegen den aanvoer van brandstoffen bevordert, en de bewerking der veenderijen gemakkelijker maakt, destemeer zal kunnen de fabrijken van de vrijstellingen trekken, en destemeer zal haar bloei, gelijktijdig met dien van den landbouw en handel, bevorderd worden. Ook bij de plaatsing van vele soorten van fabrijken, moet men zooveel mogelijk die streken kiezen, waarin zich turfgraverijen bevinden, om de transportkosten der brandstoffen te verminderen, en omdat zulke streken gewoonlijk goed bouwbare kavelen bezitten, die wederom andere eigenaardige voordeelen opleveren. Men heeft in dit laatste opzigt *Drenthe* en *Groningen* terecht voorbijgezien.

»Eene overdrevene en op geene goede gronden rustende oprigting van fabrijken is zeer verderfelijk, daar hierop schade volgen moet, die niet bepaald blijft bij den bezitter, maar zich dikwerf tot velen kan uitstrekken, niet zelden plaatselijke werkeloosheid veroorzaakt, dikwerf zeer nadelige gevolgen teelt. Hoemeer die deelen van 't fabrijkwezen, welke vele handen vorderen, met den landbouw op eene doelmatige wijze vereenigd zijn, destebeter voor de eigenaars der fabrijken, voor de fabrijkarbeiders en de plaatsen, waar zij geplaatst zijn, daar beide takken nu elkander ondersteunen; en waar dit geschieden kan, verdient het alle aanprijzing. Het heeft in eenige buitenlandsche streken en ook hier en daar in ons vaderland, met de gelukkigste gevolgen, in spin- en weefwerk plaats. De arbeidsloonen kunnen dan lager zijn, en vorderen de fabrijken minder arbeid, dan is de schade voor de arbeidende klasse minder, daar 't geen de fabrijken niet meer leveren, de grond gedeeltelijk kan schenken. De schromelijke ellende en verbastering, eigen aan groote fabrijkplaatsen, waar 't werk vermindert, zijn daar niet te verwachten, en die de aangeduide verbinding tot stand brengt, bevordert 't welzijn van 't vaderland.

»Uit verige deelneming aan den arbeid der reeds zoozeer uitgebreide *Maatschappij tot bevordering van Nijverheid*, waarin loffelijke werkzaamheid met onpartijdige behartiging van aller belangen en betamelijkheid verbonden is, en vereeniging van vele krachten tot bereiking harer edele oogmerken, kunnen van belangrijke gevolgen zijn."

— De hr *Soelens*, aannemer van 't patentdak op de gevangenis alhier, is van 't vonnis der Regtbank van 's Hage, waarbij eene door hem opgeworpen exceptie verworpen is, in hooger beroep gekomen. Daar hangende dit geschil de toestand der gevangenis steeds verergerde, is tegen *Soelens* een provisionele eisch tot opneme van 't pand door drie deskundigen onder reserve der kosten ingesteld. De regtbank te 's Hage heeft dien eisch toegewezen, met magtiging der regtbank alhier, om die deskundigen te benoemen; als zoodanig zijn dan ook aangewezen de hh *Carsten* en *v. d. Beek*, officieren der genie, de eerste te Coeverden en de tweede te Groningen, en *Winters* meester-timmerman alhier. — Op de onlangs gehouden jaarmarkt te Hoogeveen waren aangebragt 37 paarden, 361 runderen, 717 varkens, 1188 schapen en 21 geiten; in 't vaatwerk door de aldaar wonende kuipers vervaardigd, is weinig handel gedreven, in 't rundvee, varkens en schapen was veel aftrek en zijn alle tot zeer goede prijzen verkocht, vooral de varkens; de handel in paarden was van weinig belang.

De voor eenige dagen in 't licht gegeven *Bedenkingen over Belastingen op 't inkomen of de bezittingen der ingezetenen en over andere Staatsinkomsten*, bevatten belangrijke opmerkingen over een onderwerp, waaromtrent men in dezen tijd velen met groote verwaandheid, maar niet minder groote onkunde, hoort redekavelen. Die onkunde intusschen kan noodlottig worden; meenig veel hoort er van af, hoe de natie denkt over de buitengewone lasten, die haar [illegible] zullen worden. De [illegible] is grooter dan die niet bedrogen, dat men niet zonder vrees de beraadslagingen der 2.K. over de begrooting tegemoet zag: maar de Kamer heeft de verzoeking weerstaan, is voor alle verleidende stemmen, zoo in haar midden als buiten haar opgegaan, doof gebleven, heeft eene ligtelijk te verwerven populariteit versmaad; naauwgezet, ja, wil men, kleingeestig heeft zij post voor post overwogen, maar alle uitgaven, die voor 't welbegrepen staatsbelang gevraagd werden, ja ook die niet gevraagd werden (zoo als de gelden voor de maréchaussée), heeft zij goedgestemd, niet terugdeinzende voor de bij elke goedstemming grooter wordende noodzakelijkheid van buitengewone lasten. Waar het nu op aankomt is, dat die buitengewone lasten naar billijkheid verdeeld en op die schouders gelegd worden, welke ze dragen kunnen; en vooral dat 't beste deel der natie die tijdelijke buitengewone lasten beschouwe uit 't ware oogpunt, nml. als 't eenige uitvoerlijke en geoorloofde middel om 't vaderland in dit moeijelijk tijdsgewricht te redden.

»Elke maatschappelijke vereeniging (leest men in boven genoemde brochure) brengt de noodzakelijkheid mede, dat ieder lid medewerke tot instandhouding der gemeenschap, waarvan 't doel is bescherming van personen en eigendommen of inkomsten en daarstelling van voor allen nuttige inrigtingen. 't Gemis der maatschappelijke voordeelen doet de onbeschaafde volken meer onheil ondervinden, dan de grootste opofferingen in diensten of lasten ooit, ook onder de kostbaarste staatsinrigting, hebben teweeggebragt. Die volken, welke zich zware

opofferingen wisten opdiegen tot gemeenlijk heil, behaalden steeds voordeelen boven anderen, en maatregelen vele rampen, die steeds te verwachten zijn, zoowel voor volken als voor bijzondere personen, welke, door gebrek aan doorzigt, niet bevatten, dat alleen de ruime aanwending van alle noodzakelijke, welbestede onkosten van onderhoud en verbetering, onafhankelijkheid en voorspoed kunnen verschaffen, zoowel aan volken als aan bijzondere personen. De uitgaven van den Staat zijn, even als die van bijzondere personen, *productief*, wanneer dezelve goed worden besteed, en strekken, hetzij tot behoud der onafhankelijkheid van den Staat en 't welzijn van personen en goederen of bezittingen, of tot vermeerdering van welvaart en rijkdom. Wel verre van weggeworpen geld te zijn, is er geen geld beter besteed en dat den betaler meer voordeel geeft, dan 't geld, aan den lande opgebragt. Desniettemin vinden overal kwaadwilligen gelegenheid, om die uitgaven als twistappel te beeijen, omdat ieder, schoon overtuigd van de algemeene voordeelen, daaruit voortspruitende, zoo weinig mogelijk verlangt bijtedragen en den last liever op een ander werpt, of wel 't nut of de noodzakelijkheid der uitgaven alleen wil erkennen, zoover hij daarvan regtstreeks en in 't oog loopend voordeel geniet. Die strijd van gevoelens sweert dan tot geheele standen, en berokkenen in de maatschappij of geheele landstreken; gebrek aan kennis omtrent de algemeene belangen, aan ervaring in 't beheer der onderscheiden takken van bestuur, kunt daar bij; en het is de moeijelijkste taak der regeringen, zoovele strijdige belangen te vereenigen, temeer, omdat de maatschappelijke behoeften elken dag vermeerderen, zoowel als die van bijzondere personen, naarmate de beschaving toeneemt. Uitgaven voor wegen, kanalen enz. waren vroeger bijna onbekend; onberekenbaar groot voordeel voor allen bragten die uitgaven; maar 't onverstand is zoo groot bij velen, dat zij zich over hunne geringe bijdrage tot zulke verbeteringen, als over een loor, ruineus beklagen. In alle andere openbare aangelegenheden is 't gedrag van velen even verkeerd. Dit kleine land was eens alle andere landen verre vooruit, maar om de eenvoudige reden, *dat er geene enkele natie was, die zoo veel ten algemeenen nutte bijbragt;* omdat hier zooveel belastingen betaald werden, dat men met Grotius van onze voorvaders zeggen kon »*zij gaven alles, ten einde den tienden penning niet te geven,*" en met Burkenhoek, »*dat alles belast was, behalve de lucht, die men inademde,*" en »*dat het in Holland en Zeeland zelfs niet geoorloofd was te sterven zonder boete te geven.*" Men oogste naardat men gezaaid had, zoo als altijd 't geval is. Thans, niettegenstaande de bevolking met de helft is vermeerderd sedert ongeveer 80 jaren, en de rijkdom meer dan verdriedubbeld, neemt 't morren bij velen geen eind, onder eens opbrengst ten behoeve van den Staat, die nagenoeg niet vermeerderd is. Velen zijn er, die om eenige guldens minder te betalen, 't verlies van ons volksbestaan in den aanvang vrij onverschillig zouden aanzien, *behoudens te laat naberouw.* Bij de menigte kan geene kennis bestaan aangaande de behoeften der maatschappij en de middelen, om daarin te voorzien: en hiervan wordt gebruik gemaakt, om de menigte op de schandelijkste en gevaarlijkste wijze te misleiden.

»Een particulier heeft tweederlei onkosten te maken: 1° die strekken tot behoud en verbetering van zijn persoon, inkomsten en goederen, 2° die strekken tot zijn genoegen. De *eerste* soort moet gevonden worden, ook uit zijn kapitaal, wanneer zijne inkomsten tekort schieten, omdat bij verzuim daarvan, inkomsten zoowel als kapitaal nog meer worden beschadigd. Belastingen mijn voor den particulier kosten van behoud en beveiliging van persoon en goed, behooren onder de nuttigste, en zijn, in verhouding tot 't voordeel en de afweering van nadeel, daaruit ontstaande, dikwerf de geringste van alle kosten, die hij aanwendt. De regel *set tering naar nering*, geldt dus alleen voor de kosten tot zijn genoegen. De Staat heeft maar eene soort van uitgaven, die tot behoud en verbetering der maatschappelijke vereeniging. Schieten de gewone middelen daartoe te kort, dan mag 't volk zich, om geene reden, ook niet onder voorwendsel eener aanranding van 't kapitaal der natie (dat door verzuim nog sterker wordt aangevreten), ale van zelf laten te niet gaan, maar moet genoegelijke offers brengen. De regel *set tering naar nering* geldt dus niet voor den Staat."

— In Londen is een schoesmeer-fabrijkant gelukkig geworden door eene vernuftige vermenging van schoesmeer en poësie. Hij verbond nml. aan zijne fabriek een talentvol dichter, die voor een honorarium, grooter dan de honoraria der beste Hollandsche schrijvers, verhalen, gedichten en anecdoten schreef, waarin 't schoesmeer van mr *Warren* (zoo heet de fabrijkant) eene voorname, eene regt *blinkende* rol speelde. De goed bezoldigde dichter schreef hierop voort, wist telkens door nieuwe grepen 't schoesmeer van *Warren* in de fraaiste zijner verhalen inteweven; en zijne stukken, in de meest gelezen dagbladen en maandwerken opgenomen, verwierven aan *Warren* en zijn fabrikaat een Europeschen naam. Nu zeggen men nog, dat de poësie geen nut heeft! Ook een tooneelstuk, de *schipbreuk* geheten, werd tot aanprijzing van dat schoesmeer vervaardigd en gespeeld. De fabel van dat stuk is deze: Een gentleman, sir *James*, begeeft zich naar Indie, om fortuin te maken; hij lijdt schipbreuk en wordt met zijne reisgenooten op een eiland gestuiten, bewoond door menschenvreters. Zijne reisgenooten worden 't eerst opgepluisd, en nu zou de beurt aan hem gekomen zijn; maar de wilden staken op, dat zijne blinkende laarzen, in weerwil van 't zeewater, al derzelver luister hebben behouden, zij besluiten hieruit, dat hij een bovennatuurlijk wezen is en, in plaats van hem te braden, bidden zij hem als een afgod aan. De zedeles, waarmede 't stuk eindigt, is, dat die uitmuntende schoesmeer te bekomen is bij den hr *Warren*, wiens adres ten slotte aan 't publiek wordt opgegeven.

Op dingsdag den 14 November 1843, des voordemiddags te 10 uren, zal te Rolde, ten huize van de weduwe *J. ten Oever*, de publieke verkooping worden gehouden van de vroeger geannonceerde **SEDERT ETTELIJKE JAREN WELBEKLANTE *KOREN-WINDMOLEN*** te Rolde, en van de **MOLENAARS BEHUIZINGE**, en van de daaronder gebruikt wordende **LANDERIJEN**; terwijl wanneer, zoo als almede vroeger is bekend gemaakt, dit alles niet naar genoegen kan worden *verkocht*, de publieke *verhuring* daarvan zal plaats hebben.

Meppel, 2 *Nov.* Rogge, het ned. mud *f* 5-20; Boekweit, het ned. mud *f* 5-20; Boter, anderh. ned. pond *f* 0-87½; Vat boter à *f* 10.50.

Amsterdam, 4 *Nov.* Werk. Sch. 2½ pct. 53¼ à ⅜; ditto 5 pct. 100 ½ à 1; Am.-Synd. 44 pc. 94⅞; Handels. 132⅝.

Te *Assen*, bij van Gorcum & Comp., Provinciale Drukkers.